

ผลของอธิษฐานจิตปฏิบัติกรรมฐาน

พรทิพย์ ไส้สิริลักษณ์

P17009

ดิฉันชื่อ นางพรทิพย์ ไส้สิริลักษณ์ เดิมเป็นชาวจังหวัดเพชรบุรี ได้แต่งงานกับสามีเป็นชาวหัวหินดิฉัน จึงได้ชื่อว่าเป็นชาวหัวหินจนถึงปัจจุบันนี้ ดิฉันมีลูกสาวสองคน บุตรชาย สามคน ลูกสาวคนโตจบปริญญาตรี มีกิจการงานทำแล้ว คนที่สอง จบปริญญาโทจุฬา มีงานทำแล้ว บุตรชายคนที่สาม จบปริญญาตรีจุฬา ต่อโทอเมริกา ปัจจุบันมีกิจการงานส่วนตัว บุตรชายคนที่สี่ จบปริญญาตรีมหิดล ต่อโทอเมริกา มีอาชีพส่วนตัว คนสุดท้ายจบปริญญาตรีจุฬา นิติฯ

ดิฉันมีความสุขพร้อมทั้งฐานะการเงินการงานและครอบครัว ทั้งลูกและสามีเป็นคนดีมาก มาปี พ.ศ.๒๕๓๔ เศรษฐกิจ กิจการค้าเริ่มซบเซาขาดทุนเรื่อยมา ผลที่ตามมาคือ ความไม่สงบสุขของครอบครัว มีแต่เรื่องที่พูดกันไม่เข้าใจกันมีปากเสียงกันไม่มีใครฟังใครทุกคนมีแต่ความเครียดมีแต่ความทุกข์ใจ ความสุขไม่มีในบ้านเลยระหองระแหงกัน ความยิ้มแย้มหาไม่พบเลย มีแต่ความเครียด ของทุกคนตัวติดดิฉันเองก็ต้องพึ่งยาเพราะนอนไม่หลับ มีแต่ความวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา สุขภาพร่างกายและจิตใจก็โทรมไปอย่างมาก หาความสุขความสงบในจิตใจไม่ได้เลย สักนาทีเดียว ต่อมาประมาณเกือบปี ดิฉันได้พบปะพูดคุยกับคุณวลัยลักษณ์ ซึ่งเป็นญาติ เขาเคยได้รับความทุกข์มากกว่าดิฉันมาแล้ว เขาได้ไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดหลวงพ่ोजรัญ ปรากฏว่า ปัจจุบันชีวิตของเขาดีขึ้น หน้าตาสดใสเปล่งปลั่งสดชื่นเพราะเขาปฏิบัติกรรมฐานเป็นประจำสม่ำเสมอกรรมฐานช่วยให้กิจการเขาดีขึ้นยิ่งกว่าเดิม ดิฉันได้พบปะพูดคุยกับเขาเรื่องปฏิบัติกรรมฐานที่วัดหลวงพ่ोजรัญบ่อยครั้งที่ได้ฟังในเรื่องกรรมฐาน รู้สึกชอบและสบายใจ มีความรู้สึกต้องการไปวัด

ของหลวงพ่อก็ไปกราบหลวงพ่อสักครั้ง เมื่อคุณวลัยลักษณ์ และเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ได้ไปนมัสการหลวงพ่อดิฉันไปกับเขาด้วย ดิฉันได้กราบหลวงพ่อดิฉันรู้สึกที่ได้รับคือ ความปิติ และกระแสน้ำแห่งความเมตตาที่ได้รับรู้ด้วยตัวเองในเวลานั้น และรู้สึกดีใจมากและมีความสุขสบายใจ ซึ่งไม่เคยได้รับมาเป็นเวลา ๘ ปี มาแล้ว

หลังจากนั้นก็กลับหัวหิน และในโอกาสต่อมาได้มีโอกาสไปปฏิบัติกรรมฐานกับคุณพานิช คุณวลัยลักษณ์ และเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ไปปฏิบัติกรรมฐานครั้งแรกเป็นเวลา ๘ วัน ๗ คืน ทำให้จิตใจสดชื่น มีความสุข มีความศรัทธา ความสุขนี้มีค่ายิ่งสำหรับดิฉัน เพราะ ๘ ปีผ่านมา ความสุขขาดหายไปสำหรับดิฉัน ความสุขนี้มีค่ายิ่งนักสำหรับดิฉันแม้เพียงน้อยนิด ดิฉันได้นำการปฏิบัติกรรมฐานนี้มาปฏิบัติอย่างต่อเนื่องที่บ้านของดิฉันและมีโอกาสได้ไปปฏิบัติกรรมฐาน ที่วัดอัมพวันของหลวงพ่ोजรัญ

ด้วยความศรัทธาในความเมตตาของหลวงพ่ที่มีต่อทุกคน ดิฉันคิดว่าทำอย่างไร จะได้พระสมเด็จที่ได้รับจากมือหลวงพ่ขอให้ได้จากมือหลวงพ่ก็ได้แต่คิดระหว่างนั่งปฏิบัติกรรมฐานกำหนด ในกรรมฐานว่าอยากได้นอน ได้ก็ดีนอน ไม่ได้ก็ไม่เป็นไรนอน แล้วก็ปลงอย่าไปยึดมั่นอยากได้นอน อยากได้นี้คิดนอนฟุ้งซ่านนอน แล้วก็ปลงอย่าวางไม่คิดอีกมีสติรู้หนอน เวลาผ่านไปเลิกคิดไปแล้วเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แต่เรื่องนี้ไม่เคยมีใครรู้มาก่อนเพราะไม่คิดว่าเป็นเรื่องมีสาระอะไร

ในวันหนึ่งคุณพานิชและเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ก็ชวนดิฉันไปกราบเยี่ยมหลวงพ่ในวันนั้นดิฉันได้ อยู่ใกล้ชิดหลวงพ่อดิฉันดีใจอย่างมากที่มีโอกาสได้เห็นได้ยินเสียงหลวงพ่เห็นใบหน้าหลวงพ่สดชื่น พุดคุยยิ้มเสมอทำให้คิดไปว่าหลวงพ่ไม่แก่เลยมาปฏิบัติหลายปีแล้ว หลวงพ่ทำอะไรไม่แก่ก็ได้แต่นั่งมองแล้วก็คิดและมีความสุขมาก

ที่ได้กราบหลวงพ่อย่างใกล้ชิดเช่นนี้ แต่ก็ไม่ค่อยจะกล้ามองท่านมาก เกรงบารมีของหลวงพ่ระหว่างนั่งหลวงพ่ก็ยิ้มแย้มแจ่มใสมาก

แต่อยู่ๆ คุณพานิชก็ถวายของให้หลวงพ่และบอกว่า ให้หลวงพ่มอบให้หลวงพ่มอบให้ดิฉันหลวงพ่ก็กำไว้ไม่ให้แล้วมองหน้าดิฉันจนดิฉันเกิดอาการกลัวเพราะหลวงพ่มองแล้วไม่ยิ้ม และท่านก็กำไว้เฉยเป็นเวลานานท่านก็พูดเรื่องอื่นๆ จนคุณพานิชเตือนหลวงพ่เจ้าขาให้เขาซิเจ้าคะ หลวงพ่ก็ยังเฉยอีกความรู้สึกบอกดิฉันว่าเหมือนหลวงพ่กำลังพิจารณาว่าสมควรจะให้หรือไม่ สักครู่หลวงพ่จึงมอบให้ เป็นพระสมเด็จเทพนิมิตเหลี่ยมทอง ดังที่ได้เล่ามาตั้งแต่ต้นว่า ไม่เคยเล่าให้ใครฟังว่าอยากได้อะไรอย่างไร แต่ดิฉันก็ได้อย่างที่นึก ดิฉันไม่ทราบมาก่อนเลยว่าเพื่อนชาวประจวบเขาได้กัน เว้นดิฉันคนเดียวที่ในวันที่เขาได้รับพระดิฉันไม่ได้ไปด้วย และมาทราบภายหลังพระนี้ไม่ได้มีมากและที่ดิฉันได้มากเพราะบุญที่ดิฉันไปปฏิบัติกรรมฐานและกำหนดว่าอยากได้จากมือหลวงพ่มาห้อยคอ แล้วก็ปลงไม่คิดอยากได้จึงได้มาเหมือนปาฏิหาริย์ ดิฉันมาทราบอีกว่าคุณพานิชไม่ได้ตั้งใจจะให้ ที่เขาให้เพียงคิดว่ามาด้วยกันทุกคนได้มีดิฉันคนเดียวไม่ได้คงคิดกลัว จะเสียใจเลยมอบให้หลวงพ่ให้ดิฉันด้วยเห็นว่าดิฉันเป็นคนที่ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐาน และเคยมาอยู่ด้วยกันแต่ถึงอย่างไรดิฉันก็ขอขอบคุณ คุณพานิชมาก และดิฉันก็เชื่อในการปฏิบัติกรรมฐานอย่างสม่ำเสมออีกหลายครั้ง ได้ไปกับคุณพานิช และคุณวลัยลักษณ์ และเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ตั้งแต่ดิฉันได้ปฏิบัติกรรมฐานอย่างต่อเนื่องตลอดมา สิ่งที่ดิฉันได้รับคือ มีสติระลึกตัวเองให้อยู่กับปัจจุบันได้รู้ตัวเองว่าสิ่งใดควรสิ่งใดไม่ควร มีความอดทนไม่โกรธง่าย รู้จักการให้อภัยไม่อาฆาต รู้จักให้รู้จักการแผ่เมตตาให้ศัตรู แทนการอาฆาต ทำให้จิตใจดิฉันเบิกบานเมื่อได้แผ่เมตตา เมื่อดิฉันรู้จักให้อภัย จิตใจก็สงบและหน้าตาร่างกายก็สดใส เหมือนดังที่เราคิดเช่นไร สีหน้าแววตาจะบ่งบอกฟ้องตัวเองเหมือนเช่นนั้น นี่แหละกรรมฐานของหลวงพ่ได้สอนให้ดิฉันมีความสุขที่แท้จริงเช่นทุกวันนี้ ดิฉันมีที่พึ่งที่เป็นของจริงดิฉันมีความสุขและพอใจ และขอยึดมั่น

ปฏิบัติกรรมฐานเพื่อตัวเองไม่มีใครช่วยใครได้นอกจากตัวเอง ทุกวันนี้ธุรกิจการงานของครอบครัวดิฉันและของลูกทุกคนดีขึ้นเรื่อยๆ และทุกคนมีความสุขด้วยกันทุกคน

ดิฉันปฏิบัติกรรมฐานอย่างสม่ำเสมอตลอดเป็นประจำเพราะดิฉันได้รู้ด้วยตัวเองว่า เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนปฏิบัติกรรมฐาน และหลังการปฏิบัติกรรมฐานดิฉันมีสัจจะกับตัวเองอย่างไรก็ปฏิบัติโดยไม่ผลัดวันเวลาแม้แต่จะปฏิบัติให้มากกว่าเดิม ก่อนที่ดิฉันจะมาปฏิบัติกรรมฐาน ดิฉันต้องทรมานกับการปวดเข่าปวดขา ทั้งปวดทั้งซิดยาเป็นระยะยาว ไม่หายจนมานั่งปฏิบัติใหม่ๆ ดิฉันนั่งขัดสมาธิไม่ได้ เพราะปวดหัวเข่า ด้วยความศรัทธาในองค์หลวงพ่อก็พยายามแต่นั่งไม่ได้นานนัก มาวันหนึ่งระหว่างนั่งปฏิบัติเท้าเริ่มชา ดิฉันจะเอามือลูบเท้าไม่ได้ ด้วยสติที่ดิฉันพอจะได้บ้างจากการปฏิบัติก็ปวดหนอๆๆๆ มีความรู้สึกได้ขนาดว่าเส้นเลือดมีที่เส้น เส้นไหนกำลังแล่นขึ้นมาถึงไหน ปวดเหมือนเส้นจะแตกออกมาปวดไล่ขึ้นถึงโคนขา เป็นเวลาที่ดิฉันต้องใช้ความอดทนอย่างมากจนกระทั่งมีความรู้สึกถึงความปวดกำลังแผ่กระจายซำๆๆๆ มากๆ หลังจากเหตุเกิดครั้งนั้นจนวันนี้ดิฉันไม่เคยปวดส่วนใดๆ ไม่ต้องหาหมอลวด ไม่ต้องหาหมอนวดอีกเลย ดิฉันมีความเชื่ออย่างไม่ต้องมีความสงสัยว่าเราต้องช่วยตัวเองด้วยกรรมฐาน การปฏิบัติก็ต้องเชื่อมั่นและปฏิบัติให้จริงแล้วจะได้ในสิ่งที่ต้องการปัจจุบันนี้ดิฉันอายุ ๕๙ ปี เดิน หนึ่ง นั้ง หนึ่ง สบายๆ และต้องปฏิบัติให้มากขึ้นกว่านี้ยิ่งปฏิบัติยิ่งเกิดความสุข ไม่ต้องเสียสตางค์ซื้อ เพียงแต่ให้มีความมั่นคงของจิตใจ และความเพียรพยายามอดทน เพราะการปฏิบัตินี้ไม่ยากก็หมายความว่ายากมาก แต่เป็นของจริงแท้แน่นอนมีเรื่องที่คาดไม่ถึงอีกสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นกับดิฉันด้วยความศรัทธาในองค์หลวงพ่อบุญมีเมตตาทำในหลายสิ่งเพื่อช่วยคนให้ปฏิบัติกรรมฐาน หลวงพ่อเสียสละมากมายเพื่อช่วยคนโดยไม่เลือกว่าใครมาจากไหนช่วยโดยไม่ได้เรียกร้องอะไร คนมีก็ช่วยค่าน้ำค่าไฟเต็มใจช่วยกันเองเพราะเดือนๆ หนึ่งหลวงพ่อบริจาคคนมาปฏิบัติมากอยากให้ทุกคนที่มาปฏิบัติได้รับความสะดวกสบาย เพราะหลวงพ่อบริจาคสงสารอยากช่วย ค่าน้ำค่าไฟ หลวงพ่อต้องจ่าย

เองท่านไม่ได้ต้องการค่าน้ำค่าไฟ จากนักปฏิบัติเพียงขอให้ปฏิบัติให้จริง เพื่อได้ช่วยตัวเองได้และหลวงพ่อก็ต้องการสร้างบุญทุกคนที่เป็นลูกศิษย์รู้ทั่วกัน ดังนั้นความสุขที่หลวงพ่อก็ไม่ต้องเสียสตาบค์เว้นแต่ว่าใครอดทนมีความเพียรก็ได้ความสุขที่ไม่ต้องเสียเงินนี้ไปมากนัก กรรณฐานปฏิบัติอย่างใจบริสุทธิ์แล้ว จะได้พบในสิ่งที่สมความปรารถนาโดยไม่คาดคิด ที่ดิฉันเล่ามานี้เป็นเพียงต้องการให้ท่านอย่าได้เคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติเพียงท่านตั้งใจคิดเสมอว่าปฏิบัติเพื่อพ้นทุกข์ ไม่ใช่เพื่อจะได้ในสิ่งที่อยากได้ แล้วท่านจะได้เมื่อท่านปลง คือไม่เร่าร้อนได้ก็ดีไม่ได้ก็ไม่เป็นไร อย่างดิฉันได้ประสบด้วยตัวเองมาแล้ว เมื่อท่านได้รับทราบในเรื่องส่วนตัวที่เล่ามาเพื่อได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ของประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน แต่ถ้านักกรรมฐานจริงด้วยกันจะได้รับเหตุการณ์ที่มากมายของจริงยิ่งกว่าดิฉันมากนัก แต่ถ้ายังไม่ปฏิบัติจริงก็ไม่ต้องมาตีมาชมไว้ปฏิบัติจริงด้วยตัวเองจะพบด้วยตัวเอง แต่ขอบอกไว้ก่อนว่ามองเห็นว่าง่ายปฏิบัติแล้วจะรู้ว่าไม่ง่ายอย่างที่คิด ต้องอดทนเพียรพยายามและตั้งใจจริง แล้วท่านจะมีความสุขสมหวังในทุกประการแต่อยู่ที่ท่านตั้งใจที่จะปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ขอให้ทุกท่านพบความสุขสมหวังในสิ่งที่ถูกต้องทุกประการทุกคน

สุดท้ายนี้ขอพรและบารมีของ พระเทพสิงหนุราชจารย์(หลวงพ่ोजรัญ) โปรดได้เมตตาให้ดิฉัน และชาวไทยทั้งประเทศและประเทศชาติ จงอยู่รอดปลอดภัยจากภัยพิบัติทั้งปวง ขอให้หลวงพ่อก็มีโอกาสอยู่สร้างบุญบารมีอีกนานเท่านานนับร้อยกว่าปี อยู่เป็นมิ่งขวัญแก่ลูกศิษย์ให้มีโอกาสสร้างคุณความดี เพื่อตัวเองครอบครัวและสังคมหลวงพ่อก็เป็นพ่อดังนั้นลูกๆ จึงต้องขอพรหลวงพ่อก็ไม่ทราบดิฉันคิดเช่นนี้จะถูกต้องหรือไม่ผิดพลาดสิ่งใด ดิฉันหวังได้รับการให้อภัยด้วยนะค่ะ

จากชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์